

*Philips legt eerste steen
nieuw ontwikkelingslab
Van der Heemcomplex*

WERK VOOR 3500 HAGENAARS

DE EERSTE STEENLEGGING DIE GEEN „LEGGING” WAS

Van der Heemcomplex
DEN HAAG — De kans is groot, dat Den Haag in de komende jaren enige duizenden arbeidsplaatsen krijgt. De werknemers zullen geplaatst kunnen worden bij de Haagse vestiging van Philips. Dit werd gistermiddag bekendgemaakt door Ir. F. J. Philips, president van de N.V. Philips Gloeilampenfabrieken, bij gelegenheid van de eerste steenlegging voor een nieuw ontwikkelingslaboratorium op het Van der Heemcomplex te Den Haag.

Het is de redactie van het VDH-tje gelukt, achter de schermen te kijken van wat zich afspeelde tijdens de voorbereidingen voor de eerste-steenlegging op 2 september 1969.

Overall activiteiten! Terwijl de bij de eerste-steenlegging noodzakelijke ooevaar lag te drogen in het ketelhuis (overigens in de winter altijd het koudste plekje van de fabriek) werkte ons directie-secretariaat zo hard, dat geen extra warmte behoefde te worden toegevoegd om de collega's op temperatuur te houden. Nauwelijks was de drukinkt op de wikkels voor de chocoladerepen in onze Drukkerij opgedroogd, of de firma Ringers startte de machines om met een 25-voudige matrijs „onze” eerste (chocolade) stenen te maken.

Idee „steen”:
ons direktielid Ir. J. W. Baurdoux.
Mening personeel:
Dank u, directie voor de originele verrassing. Het was lekker!

Hevige discussie ontstond met de HBM-bouwer van ons gehele complex en thans ook bouwer van het nieuwe IGPA-ontwikkelingsgebouw over een „punt”. Moet er nu achter Ir. (J. F. Philips) een „punt” of niet?

Eindhoven hakte de knoop door en in het atelier kon men verder hakken aan de „punt” in steen.

Onze interne transportdienst — een tijdens normaal bedrijf reeds onmisbare dienst — was behulpzaam bij het omhoog brengen van een van de TV-camera's. Geen opnamen dus van ruggen, wel van soms al wat kalende hoofden.

Tussen al deze voorbereidingen door: een incident. Onze afdeling Technische Bedrijven had met veel zorg een grote antenne gemonteerd op laagbouw 5. Precies 24 uur na dit mooie vakwerk vergat een kraanbestuurder alle bordjes over maximale hoogte op ons terrein en nam een tuidraad mee. Gevolg: het einde van de antenne. Het was gelukkig „maar” een antenne, want met dezelfde moeite was een vitale leiding van onze energievoorziening kapot gereden.

Tentoonstellingbouwers waren druk in de weer om in ons ontwikkelingsgebouw een produktenshow te maken. En dan komt de dag van 2 september.

De Haagse politie lost volkomen geruisloos het parkeren van de auto's van de vele bezoekers op (en krijgt hiervoor een pluim in de Philips' Koerier).

De Kantinedienst presteert het vele genodigden een lunch of diner aan te bieden, honderden te voorzien van een aangekleed

kopje thee en daarnaast op vele punten in het bedrijf tijdens de pauzes te zorgen voor brood en drank. Zij hebben daarbij de deskundige hulp van 5 dames van Electrologica.

Achter de schermen van het Ontspanningsgebouw verzorgt de heer Fraterman de decors, bloemversiering en verlichting. Over de veiligheid van mens en gebouw waakt onze altijd parate bedrijfsbrandweer.

Maar nu terug naar de titel van ons verhaal. U heeft gezien, gelezen of gehoord hoe de eerste steen werd gelegd. Ir. F. J. Philips knoopte volkomen vakkundig een luijer los, want de (Haagse) ooevaar bleek de steen per luijer te hebben aangevoerd. De ooevaar had zijn werk goed gedaan, hij had zelfs een speld meegebracht die op het kritieke moment nog open wilde gaan ook. De eerste steen voor het nieuwe IGPA-ontwikkelingsgebouw is dus niet gelegd maar aangevloegen en door Ir. Philips onthuld.

Toch ontstond er nog een moeilijk ogenblik voor de heer Philips: wat doe je met zo'n mooie, grote en nog volkomen schone luijer? De heer Philips loste dit taktisch op: de luijer werd over de ooevaar gehangen met de opmerking: „Hier, die zul je nog wel eens meer nodig hebben!”

N. W. Lagendijk

AFSCHIED VAN L. P. J. M. LEARBUCH

Reeds is per OR-bulletin bekendheid gegeven aan het besprokene in de Ondernemingsraad van 9 september j.l. Voor wat betreft de agendapunten kan onze verslaggeving in het huisorgaan kort zijn.

Een punt evenwel dat aandacht verdient en die het ook van alle aanwezigen verkreeg, was het afscheid van de heer L. P. J. M. Learbuch. Toen om 9.30 uur alle deelnemers waren gezeten, bevond in hun

Vervolg pag. 4

BERICHT UIT WOOMERA

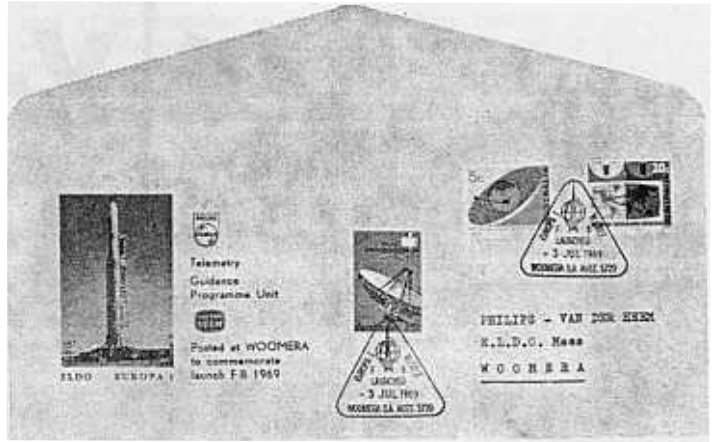
Wij hebben het nu allemaal kunnen zien: de mens was op de maan. Het was een indrukwekkend gebeuren, dat men van vele kanten heeft belicht. Bepaald indrukwekkend is ook de technische ontwikkeling die zo'n reis mogelijk heeft gemaakt. Op een lang van tevoren vastgestelde minuut vertrokken de maanreizigers, de koers was perfect, het landen en weer opstijgen verliep zonder moeilijkheden en keurig op tijd waren ze weer heelhuids op aarde terug. De ideeën voor zo'n reis waren al oud, maar wat een enorme hoeveelheid werk moest er worden verzet om deze ideeën om te zetten in een betrouwbare techniek, om nog maar te zwijgen van de kosten. Voorlopig zijn het uitsluitend de Amerikanen die met geld en inspanning deze techniek onder de knie hebben weten te krijgen. Binnen afzienbare tijd zullen de Russen wel volgen en daar zal het dan voorlopig wel bij blijven, want wat maanreizen betreft heeft het zogeheten technisch hoog-ontwikkelde Europa zelfs nog geen plannen. Zeker, wij Europeanen doen al wat aan ruimtevaart. We kunnen al kleine satellieten maken en sinds enige jaren wordt er druk geëxperimenteerd met een middelgrote lanceerraket: de Europa I. Bij dit laatste zijn ook Philips en Van der Heem nauw betrokken. De resultaten zijn tot nog toe tamelijk teleurstellend geweest.

Wat is er nu eigenlijk aan de hand?

ELDO, de Europese organisatie die tot taak heeft een middelgrote lanceerraket te ontwikkelen, voert sinds enkele jaren een programma uit van proeflanceringen in Australië. Dit moet tot resultaat hebben, dat ELDO kan gaan beschikken over een betrouwbare raket waarvan de lancering technisch zodanig wordt beheerst dat ELDO in staat is voor andere organisaties satellieten te lanceren. Gestreefd wordt naar een raket die een satelliet in een 24-uurs baan kan brengen. Dat is nodig om een Europees telecommunicatiesysteem op te bouwen, dat wereldomspannend is. Voorlopig wordt eerst getracht om een satelliet van een paar honderd kilo in een ca. 500 km hoge baan om de aarde te brengen. Volgens de plannen hadden er nu al twee van die satellieten om de aarde moeten cirkelen; in werkelijkheid liggen ze op de bodem van de Stille Oceaan. Dat is natuurlijk jammer en voor velen teleurstellend, maar we mogen daarbij niet vergeten dat de Europa I-raket nog in het stadium van de „Proefwerkplaats” verkeert.

De lanceringen in Australië zijn aangeduid met F1 t/m F9. In november vorig jaar werd F7 gelanceerd. Kort na de ontbranding van de motor van de derde trap ontplofte deze trap en de satelliet kwam niet in de omloopbaan. Het was een tegenvaller waar niemand op gerekend had. De eigenlijke oorzaak van de ontploffing werd nooit duidelijk. Duidelijk werd alleen dat de trappenscheiding tussen de 2e en de 3e trap tot gevolg had dat de druk in de brandstof- en oxydatortanks ondanks de automatische drukregeling zo enorm hoog opliep, dat de tank tenslotte ontplofte. Deskundigen bedachten allerlei oorzaken en lieten passende veranderingen aanbrengen.

3 juli van dit jaar werd F8 gelanceerd. Ook toen ontplofte de tank van de derde trap kort na de scheiding van 2e en 3e trap. Voor zover kon worden nagegaan is hetzelfde gebeurd als tijdens de lancering van F7. Kennelijk gebeurt er tijdens het trappenscheidingsproces iets wat fataal is voor de tank van de derde trap. Door het tijdelijk uitvallen van de telemetrierverbinding zijn er heel weinig meetresultaten voor onderzoek beschikbaar. Toch zal eerst de oorzaak van de catastrofe moeten worden gevonden, omdat anders volgende lanceringen bij voorbaat tot mislukkingen zijn gedoemd. Inmiddels wordt uiteraard al druk gezocht naar een verklaring en de gedachten gaan in de eerste plaats uit naar het zelfvernietigingssysteem, dat pas in werking mag treden wanneer tijdens de vlucht een grote vertraging wordt gemeten, zoals dat bijvoorbeeld het geval is wanneer de rakettrap om welke reden dan ook weer in de dampkring terugvalt. U heeft nu misschien de indruk gekregen, dat ELDO het laatste half jaar geen vorderingen heeft gemaakt en eigenlijk technisch is vastgelopen. Dat laatste is echter maar ten dele waar en het eerste helemaal niet. Tot en met F7 was het altijd nog een hele toer om een countdown tot een goed einde te brengen. Het laatste schot kenmerkte zich door een bijzonder goede en vlotte countdown.

Enkele dagen voor de vastgestelde lanceerdatum van 30 juni ontplofte er tijdens een meting één van de plofbouten van het trappenscheidingsstelsel. De paniek en verwarring waren veel groter dan de schade, maar de lanceerdatum moest een dag worden verschoven. Nu bleek 30 juni juist de laatste dag van een periode van absoluut wolkenloos weer te zijn. Op 1 juli was het zwaar bewolkt, de volgende dag eveneens. De countdown voor 3 juli verliep weer foutloos. De hooggespannen verwachtingen werden 4 minuten na de start gevolgd door teleurstelling en verslagenheid. Door deze mislukking ging het schot F9, dat in november was gepland en dat tevens het laatste schot in Australië zou zijn, „de mist in”. Inmiddels is F9 verschoven naar april 1970. Dit alles betekent geen vertraging in het programma. De plannen om in 1971 in Frans Guyana te starten gaan gewoon door.

Niet onvermeld mag blijven, dat de apparatuur door Philips en Van der Heem geleverd ook dit keer weer tot volle tevredenheid heeft gefunctioneerd.

Ir. K. C. Bredius

Kom op met uw idee!

Dat is een constante uitnodiging van de Ideeënbuscommissie om haar met uw ideeën te overladen. We kunnen het er over eens zijn dat de commissie aan het beoordelen van de ingezonden suggesties geen dagtaak heeft (helaas), maar dat neemt niet weg, dat er toch een gestaag stroompje van beloofde ideeën blijft vloeien. Een nabetaaling van f 25,— ging naar de heer J. C. Nicolaas, afdeling Gereedschappmakerij, voor zijn idee over het bewerken van felsmoeren. De heer J. H. P. Susan, Machinale Afdeling, zag een verbetering bij het zagen van super-hard papier. De commissie zag er ook wat in en beloofde het idee met f 25,—. De heer J. Haasdijk, afdeling Controle, heeft nogal wat te maken met keuringsformulieren in vijfvoud. Zijn voorstel, dat de leesbaarheid bevordert, leverde hem een voorlopige beloning van f 25,— op. Een voorstel om op een freesmachine een aanslag aan te brengen betekende voor de heer H. J. de Jong, Machinale Afdeling, een aanvulling op zijn financiën van f 50,—. De heer L. van Dam, Nabewerking, is ook weer in het ideeënnieuws. f 100,— was de beloning die de commissie hem toekende voor zijn idee dat betrekking had op een printklem. Daar bleef het niet bij, want ook zijn voorstel om trommelcontacten te wijzigen werd beloond, en wel met f 150,—. Tenslotte deelden de heren A. Wagemans, J. H. P. Susan en C. Hoogendoorn, Machinale Afdeling, een bedrag van f 150,— voor het met verende krachten ingediende idee over een wijziging in een freesmethode. Alle beloonde: onze gelukwensen!

Gehoord:

... tijdens een vergadering bij VDH:
Mijnheer A: „Kunnen we dat dan niet kortsluiten?”
Mijnheer B: „Ja, dat kan wel, maar dan duurt het langer!”

Wijnmaand jubilarissen

2

3

15 april 1957 betrad de heer C. Q. de Kok voor de eerste keer de terreinen van ons bedrijf. Praktisch 12 $\frac{1}{2}$ jaar lang is hij werkzaam geweest op de afdeling Montage OWD en dat is dan ook de plaats waar hij op 15 oktober in de bloemetjes gezet kan worden. Wij hopen tenminste dat hij dan weer hersteld is van het ongeval dat hem tijdens een BB-oefening is overkomen. In ieder geval: Proficiat! De jubileumfoto volgt.

De heer H. N. W. de Groot kunt u sinds 1959 in de montage-sector vinden. Daarvóór was hij een verwoede houtbewerker. 15 oktober gaan de vlaggen uit op de afdeling Montage/Wikkel want dan zal het op de kop af 12 $\frac{1}{2}$ jaar geleden zijn dat hij in dienst trad. Bij voorbaat: onze gelukwensen en nog vele gezonde jaren!

Wij maken een sprong naar 29 oktober en dalen af naar de kelder van Telco I. Even voorbij de Drukkerij en dan linksaf zult u daar in de Proefwerkplaats de heer P. A. Verbaas aantreffen

als koperen jubilaris. Als het tumult even groot is als toen zijn jubileumfoto werd gemaakt, zal het een groots feest worden! Proficiat!

Op dezelfde dag richten wij in gedachten onze schreden naar de achterzijde van de Gereedschapmakerij, waar in de wat geheimzinnig aandoende ruimte van de harderij onze collega B. J. v. d. Meer zijn 12 $\frac{1}{2}$ -jarig dienstverband viert. Een snipperdag is er de oorzaak van dat wij hem met onze fotograaf mis liepen. Maar wat in het vat zit verzuurt niet. Van harte gelukgewenst!

Jarenlang sleutelde hij aan een kwaliteitsprodukt dat toen Solex heette. Sinds een jaar of twee heeft de heer J. W. Reyndorp de sleutels vervangen door de soldeerbout en wat er meer bij rekkenbouw aan gereedschap te pas komt. 29 oktober is het alweer 12 $\frac{1}{2}$ jaar geleden dat hij in dienst kwam. De afdeling zal hem weinig gelegenheid geven die dag ongemerkt voorbij te laten gaan. Van harte proficiat!

1929

1969

F. W. TER KEURS 40 JAAR IN DIENST

„Mijnheer F. W. ter Keurs is 40 jaar bij Van der Heem”. Deze woorden zijn tot 16 september, de dag waarop de heer Ter Keurs dit heuglijk feit heeft gevierd, veel gehoord.

Op die dag heeft u, mijnheer Ter Keurs, teruggekeken naar 16 september 1929, de dag waarop u bij Van der Heem in dienst kwam en naar de lange periode die daarop volgde. Het is een diensttijd waarop maar weinigen kunnen terugzien en waarin veel is gebeurd.

Alhoewel het feest voorbij is en de problemen van alle dag weer uw aandacht vragen, wil ik er toch via deze weg nog even op terugkomen.

U bent in de radiomontage begonnen en in de afgelopen jaren hebt u het vak in al zijn finesses leren kennen en de ervaring opgedaan die u in uw huidige functie nodig heeft.

In 1962 heb ik u voor het eerst leren kennen toen Van der Heem op een wat grotere schaal professionele apparatuur ging

vervaardigen. Hierbij heeft u zich onderscheiden als een man die met een enorme dosis enthousiasme de problemen aanpakt en in samenwerking met anderen tot een oplossing brengt.

Bij de oprichting van de afdeling Fabricage Voorbereiding bent u een van de eersten geweest die de opgedane kennis en ervaring bent gaan overdragen op de fabricage-afdelingen, die voor het eerst geconfronteerd werden met de problemen die aan de fabricage van professionele apparatuur zijn verbonden.

Mijnheer Ter Keurs, mede namens al uw collega's, hoop ik dat u tezamen met uw vrouw 16 september als een heuglijke dag hebt ervaren en dat u door de festiviteiten heeft kunnen vaststellen dat al het werk dat u heeft verricht en in het bijzonder de wijze waarop, door ons allen zeer wordt gewaardeerd. Ik hoop dat wij u nog lang in ons midden zullen hebben.

J. J. Bertram

3

Vervolg: AFSCHEID L. LEARBUCH

midden zich de heer Learbuch, die de wens te kennen had gegeven te willen terugtreden uit de Ondernemingsraad en door de Ondernemingsraad was uitgenodigd die ochtend in de vertrouwde kring nog een ogenblik aanwezig te zijn. Door Ir. Zaaijer werden aan het adres van het scheidende Ondernemingsraadlid waarderende woorden gesproken en de jongste geschiedenis, waarin deze een rol heeft gespeeld, in herinnering gebracht. Vooral de grote belangstelling voor sociale aangelegenheden, die de heer Learbuch ook in de eigen gemeente Leidschendam mede als raadslid actief doet zijn, deed hem — mede op advies van de arts — besluiten zich te distantiëren van onze Raad. Woorden van dank voor een zestal jaren actief bijdragen besloeten met de overhandiging van een persoonlijke attentie de toespraak van de voorzitter. In aansluiting op de afscheidswaard van de voorzitter dankt ook de secretaris voor de wijze waarop de heer Learbuch zijn O.R.-werk heeft verricht: „Wij betreuren het dat wij vanaf heden jouw bijdrage zullen moeten missen”. Namens de collega's werd een set grammofonplaten aangeboden.

Onder de druk van de omstandigheden, die hem noopten tot deze stap, antwoordde de heer Learbuch met uiting te geven aan de dankbaarheid voor de collegiale samenwerking die hij in de Raad heeft ondervonden, daarbij er vooral op wijzende dat het OR-werk alleen vrucht kan dragen indien het gebeurt in teamverband. Hij achtte zich gerechtigd, nu hij zelf deze toch wel moeilijke beslissing heeft moeten nemen, een gevoel van

zorg onder woorden te mogen brengen, hetwelk hij deelt met vele van de leden, dat men van een dergelijk college veelal deel uitmaakt zonder kritisch te beseffen of men in staat is voldoende bijdragen te leveren. „Moge, met de verkiezing in het voorzicht, deze waarschuwing tot elk lid doordringen.”

Op de punten over de werktijdverkorting kan snel worden beslist: per 1 januari 1970 zullen de produktieafdelingen om 7.45 uur starten, terwijl het einde van de werktijd 16.45 uur zal blijven. Over de snipperdagen in 1970 werd gediscussieerd, waarna werd besloten dat de bedrijfsleiding uit het oogpunt van bedrijfsbelang in overleg met Personeelzaken en Ondernemingsraad een richtlijn zal vaststellen. Een belangrijk punt is het door Ir. F. J. Philips genoemde contract met de Sangamo Electric Company Ltd. De verstrekkings van warme maaltijden is in onderzoek; de aanwezigheidscontrole zal op voorstel van de OR worden herzien. De uitvoering hiervan zal worden voorbereid door een commissie, waarin de Ondernemingsraad en Personeelzaken met de Bewakingsdienst vertegenwoordigd zullen zijn.

Ir. Zaaijer gaf uitvoerig voorlichting over de pensioensituatie bij Van der Heem. Men zal elders trachten een vereenvoudiging in de uitvoering te bevorderen zodat de soms wat gecompliceerde opbouw voor de betrokkenen overzichtelijker zal worden.

Aandacht zal in de naaste toekomst worden gevraagd voor de betaling van salarissen en lonen uitsluitend via bank of giro. Uiteraard zullen de betrokkenen tijdig over het tijdstip van invoering worden geïnformeerd.

Na bespreking van enige punten uit de rondvraag sloot de voorzitter met dank aan de aanwezigen de vergadering.

BREKERS - BOUWERS BALANS

Ons gesprek met de man die van breken en bouwen weet, de heer N. W. Lagendijk, liep ditmaal op een heel ander onderwerp uit dan waarvoor wij het oor bij hem te luisteren hadden gelegd. Maar goed, daarover straks meer.

De verbouwing in de machinekamer gaat onverminderd voort. Wij weten niet of u wel eens in de gelegenheid bent om, als u in de hal begane grond vertoefd, een oogje te wagen aan de situatie in de machinekamer. Mocht u daartoe eens in de gelegenheid zijn, dan zult u zich ongetwijfeld met ons verbazen dat temidden van de heersende chaos de licht-, kracht- en luchtvoorziening in het bedrijf nog geen seconde stagnatie heeft ondervonden. Een compliment waard, dachten wij. Eind van dit jaar moet de zaak van de nieuwe telefooncentrale bouwkundig bekeken zijn, waarna de PTT een half jaar de tijd heeft om de centrale en wat dies meer zij te installeren. Als alles volgens plan verloopt kunnen wij 1 juli 1970 van de nieuwe centrale gebruik gaan maken.

Hoe vreemd het ook mag klinken, maar voorlopig zal er nog wel wat stof moeten worden gemaakt om de stofarme ruimte in de voormalige Stamperij uit de grond te stampen. Ofschoon er, als u er langs loopt, weinig activiteit te bemerken valt wordt er achter de schermen beslist niet stilgezeten.

Nu we toch op het binnenterrein zijn: is het u ook opgevallen hoe prettig de opgeruimde terreinen aandeden, zo rond de eerste-steenlegging? Laten we eerlijk zijn: we maakten er met elkaar wel eens een puinhoop van. „Maar daar gaan we nu aan werken!” merkte de heer Lagendijk op, toen dit onderwerp tijdens onze rondwandeling ter sprake kwam. In de eerste plaats is er door de direktie een memo uitgegeven, waarin de aandacht van de chefs op orde en netheid op de terreinen en in de gebouwen wordt gevestigd. Ook de kwistige wijze waarop wij de restanten van ons lunchpakket over het binnenterrein strooien, hetzij uit pure dierenliefde hetzij uit de overweging dat de kor-

sten weer zo hard waren, berokkent hoofdbreken bij onze collega's, wier taak het is de terreinen schoon te houden. Als wij daar mee doorgaan is bijvoorbeeld hun strijd tegen het ongedierte bij voorbaat een verloren zaak.

Goed, als wij het met elkaar eens zijn, dat het een dwingende noodzaak is de „troep te bannen” dan kunnen wij daar met elkaar wat aan doen. In die strijd staan wij niet alleen. De afdeling Technische Bedrijven, in de volksmond: Gebouwendienst, heeft haar organisatie aan dit streven aangepast. In genoemde afdeling is een groep Huishoudelijke Dienst gevormd, waarvan de heer B. J. Mindé de leiding heeft. Het schoonhouden van gebouwen en terreinen (of misschien beter: het helpen daarbij, want het is in eerste instantie ons aller taak!), het verzamelen en verwijderen van afval en alle noodzakelijke interne verhuizingen vindt van heden af onder zijn leiding plaats. Zijn taak als baas van de werkplaats is tezelfdertijd overgenomen door de heer A. P. Vincenten (proficiat en succes!). Misschien dat dit keer ons overzicht over brekers en bouwers wat anders is uitgelopen dan gebruikelijk is, maar wij dachten dat dit onderwerp belangrijk genoeg was om dit uitstapje te motiveren.

DE LAATSTEN DER BEMETELERS

Maandag 2 september werden in het leslokaal van de Gereedschapmakerij, na een inleidend woord van de heer K. J. van Duren, Hoofd Personeelzaken, door de heer M. C. Overduin aan de volgende leerlingen de Bemetel-diploma's uitgereikt:

F. Cost, E. van Hemert en J. Schippers voor het vak Gereedschapmaken;

A. de Vree en F. Herremans voor het vak Stempelbankwerken;

L. Kaptijn voor het vak frezen.

Aangezien dit de laatste leerlingen waren, die onder toezicht van de Stichting Bemetel zijn opgeleid willen wij nog even memoreren:

dat de eerste leerlingen in maart 1943 in het Bemetel-leerlingstelsel werden opgenomen;

dat het gemiddelde praktijkcijfer van de laatste 32 geslaagde leerlingen 8+ was; dat van die leerlingen 30 jongens direct slaagden en slechts 2 het examen moesten overdoen;

dat aan 3 van onze leerlingen de Maas-Geesteranusprijs kon worden uitgereikt, hetgeen betekent dat zij in hun vak over geheel Nederland de hoogste cijfers behaalden.

Deze successen zijn mede te danken aan de Stichting Bemetel. Daarom wil ondergetekende, die enkele tientallen jaren de directe leiding van de Bedrijfsschool had, de Stichting Bemetel en in het bijzonder de Hoofdconsulent, de heer H. van de Weijer, van harte bedanken voor de leerzame en prettige samenwerking.

Bedrijfsschool
A. L. v. d. Ree

PROFICIAT

De afgelopen maand gaf weer een rijke oogst aan Kleine Hummels en gelukkige collega's. Mogen wij u even aan hen voorstellen?

W. Q. L. v. d. Helm, dochter: Elisabeth Maria; mevr. C. Bleyenbergh-Kerkhof en H. Bleyenbergh, dochter: Caroline R.; N. ud Din, zoon: Alqab; mevr. C. M. Cahna de Oliveira en M. de Anunciacao Oliveira, tweeling, zoon: Ricardo P., dochter: Ana P.; B. H. Hoogakker, dochter: Inette A.; H. G. ter Steege, dochter: Marijke Astrid; A. Dingemanse, dochter: Petra; W. Frederiks, dochter: Sandra en F. F. J. Gonkel, zoon: Ronald.

BEDANKT

Voor uw bewijs van deelneming, betoond na het heengaan van mijn geliefde man betuig ik u mijn oprechte dank.

Mevrouw J. C. Damen-Bentvelzen.

Graag wil ik langs deze weg chefs, collega's, Ziekentroost, Medische Dienst en B.Z.B. hartelijk danken voor alles wat van mijn jubileum een feest heeft gemaakt.

H. Schippers.

Hartelijk dank aan Ziekentroost voor de belangstelling die ik mocht ondervinden tijdens mijn ziekte.

A. A. Oerlemans.